

כוכבים מזדקנים וצעירים בשמי וונציה אני ואנה בגן החיות

- מאת שמואל מור, שליח, העולם הזה בפסטיבל -

אנה מאניני ואנריקו קומאניני במסיבה במלון "אכסלצ'ור" בשר הצילום נשאר בחוץ

אנה מאניני אינה אשה יפה. אם לא הייתה יודעת מי היא, היית חושב כי היא הגיעה לכאן בסעות. ליד כל אותן נשים יפהפיות, המבריקות ביהלומים, שרניים וחיוכים מזוייפים, נראת אנה כמזכרת משוק הפואנטו ריאליסטי. השוק של דלת העם בוונציה. אנה מאניני מתאהבת בכך: "מול כל זה", היא אומרת, ומחוחה בידה בביטול לעבר התכשיטים האנושיים המפארים את סלון מלון אכסלצ'ור, המלון היקר ביותר באירופה, "אני לא יכולה להתחרות אלא במה שיש לי".

ולכוכבת מאניני, בת ה-46, יש כשרון, חיוניות בלי סוף ואישיות דינמית כמו של מטוס סולון מיסטר 4, אותו סוג שהצטרפתם השאירו בשביל עצמם. לכשהצלחת, לאחר חמישה ימים של מצוד, להדק את הרישת סביב אנה וללכדה לשיחת פנים אל פנים, האירה לך את חיוכה המפורסם ושאי לה: "ראיון? אולי אחר כך?"

כדאי אולי לציין כאן כי הפגישה המקוה ארעה בשעה שלש בבוקר, לאחר סעודה מוצלחת ביותר שערכה המשלחה האיטלקית בפסטיבל לכך ד אנה מאניני, אשר סרטה, האחות לטיצ'יה, קצר את מחיאות הכפיים הרמות ביותר ששמענו בפסטיבל. כשהבחינה אנה בפרצוף החמץ שהעמדתי, חיכה שוב: "או, קיי, שאלו, אמרה באנוליה האיטלקית שלה", אך אל תצפה לתשובות רציניות...

★ ★ ★

ציאוס עם קרחת

קשה היה לצפות בכלל באותו מעמד 'תשובות'. הגן המואר בפנסים צבעוניים של מלון אכסלצ'ור דמה יותר מכל לגן חיות: מבעד לסורגים הצפופים הציצו המין צופים, כלואים ודחוקים יחד, והם מנסים לקלוט, ולו גם מרחוק, את כל המתרחש פניהם. ואילו בתוך הגן התהלכו החיות מחייכות במאור פנים אשה לרעותה, מסתירות שיניים לטושות מאחורי שפתיהם רחבות צבעות בסאן בייס, צבע השפתיים של העונה בלידו.

כל רכש אולפני צינה'צ'יסה שברומא התרכזו אותו ערב בסלון ובגן של אכסלצ'ור. עשרת כוכבות, אשר נקראות עלידי העתונות המקומית, משום מה, אוצר העם האיטלקי, בעוד שהן רכוש אישי של בעלי האולפנים, כלבד, נאספו באותה הזדמנות להפגין חידך מלוכד לשחקנית, אוסטר אנה מאניני. אך לפני שלוש שנים היתה אותה שחקנית חייבת להגר מאיטליה מאחר שלא נמצא אולפן או אפילו מפקי פרטי שיא ת להעסיקה בסרטיו. "מאניני ירדה", טענו אז המבינים. "לכל היותר אפשר יהיה לה' עסיקה כאיזה אמא או סבתא בתפקיד מש'נה...".

ואתם ציאוסים מבריקי'קרחת, אשר ב' מחי עט א.ו. הם מדליקים או מכבים שמיים מלאי כוכבים, וחלו הערב מסביבה, מתאמר צים ללכוד כל אימרה וחיון שלה שיוכלו למכור את לו למחרת לעתונאיהם בכסף מלא. אנה, שאינה ידועה דחקה חקא כאשה בעלת טקט, נהגה הערב בנימוס יתר: מפעם לפעם הח' ליקה על קרחת זו או טפחה על כתף של אחר. במאי סרטה הבמ שקף, אנריקו קומאניני צינו וכה במרבית חיוסיה — אחרי הכל, היה זה הוא שהעניו, לאחר שלש שנות הצלחה בברודווי וה ליווד, להסריס, עמה את סרטה האיטלקי הראשון.

★ ★ ★

נשיקת יד ופיהוק רחב

פני כן ראינו את הסרט. קשה לומר שהתרשמנו ממנו במיוחד. אנה ממלאת בו תפקיד של נזירה מזדקנת, הנתקלת ביצר

האמהות לאחר שאם צעירה מפקידה בידה את לידה הקטן. אישיותה של אנה כובשת, כרגיל, הסרט עצמו דיבר ללב הקהל האיטלקי שמילא את שלושת אולמות הפסטיבל, מחא כפיים בהתמדה חמשים דקות לאחר שהסרט הסתיים. אותו ערב הופיעה אנה עצמה בשלשה בנקטים אחרים ומסיבת עתו'נות אחת. עתה, בסיום הבנקט הרביעי, נראו העגולים השזורים שמתחת עיניה שחורים אף מהרגיל. לא בזכות הרבה זמן: "את נהנת מהמסיבה?" שאלתי.

"לא", היתה תשובתה המידית של אנה. "הייתי מעדיפה לישון".

אי אפשר היה לשאול אותה עתה את כל השאלות השגרתיות כמו "האם את מתכוונת לבקר בישראל?" או "מהו סרטיך הבא?" שאלתי את השאלה הראשונה שעלתה על דעתי: "אז מדוע אינך עושה זאת?"

היא הצטחקה. "ומה יהיה עם כל זה?"

אותו רגע קרב אלינו חלקיק אחד מכל זה, בצורת גבר מזדקן ושופע חיכים מקרחת עד קרחת. ידה המחוספסת של אנה נלכדה בין שתי כפותיו הלבנות והוא הוריד את ראשו לנשיקה. מעל לקרחתו המטופחת הסתירה הכוכבת פיהוק רחב. "תכיר", הצריעה למעריצה לאחר שסיים את הטקס, "עמ'ר נאי מישראל".

ההוא, אחר גדול מתעשיית הסרטים האיטלקית, ששמו נשמע כמו פאמינצ'יני או צ'מפאניני, חייך חיוך כפוי, ומיהר לספר את השערוריה האחרונה. אחד מחברי הגיורי, שישב בבנקט ליד שחקנית יאפאנית, שיבחה בטעות על משזקה המוצלח בתפקיד ה'ראשי בסרט רחוב הבושה, שהוא תצלום ריאליסטי מרובע הזווית בסוקיו. השחקנית, שלא היה לה כל קשר לסרט זה, נעלבה וקמה ממקמה. "אבל באמת... מילמל השופט הנהגם, איך יכולתי להבדיל? אצלי כל היפאנים דומים".

★ ★ ★

קריירה של נערה רגילה

קשה היה באמת להבין מדוע נעלבה אותה נערה. דקות קודם לכן לחש באוני רופרט

גרייסון, עתונאי אנגלי שזו לו הפעם ה'ארבע-עשר שהוא משתתף בפסטיבל וונציה: "אתה יכול לקנות 95% מהנשים שבשטח, השאלה אם יהיה לך מספיק כסף". וגרייסון ה'א אחד כזה שיוצק מה שה'א אומר. הוא אחד מאלה שיכול תוך 24 שעות והכרות אישית מהודקת לעשות מנערה של לא כלום את אחד הכוכבים המבוקשים של ה'שנה.

במלון עצמו נמצאות, כמובן, רק אלה ש'הן כבר משהן. האחרות, המהכות למול ה'גדול בצורה של תפקיד קטן באחד הסרטים, עומדות בתור בחוץ. היתם צריכים להיות ברחבה של המלון אכסלצ'ור בשעות הערב. כל אותן נערות החושפות את עצמן על חוף הים בליווד, מתכסות כאן בכל מיני בדים ותכשיטים, משתדלות להראות מכור'ערות וקנות מכפי שהן בתקוה לציד עיניו של תעשיין הזקיק לבשר צילומים חדש.

אגב, זוכרים את ידידתנו הפתח-תקואית? משך השבוע הראשון של הפסטיבל עשתה כאן אסתר סלור, שהגיעה לפסטיבל עם המלצה של איזה ידיד רב השפעה מחוגי הצבא בארץ, קריירה ניכרת. היא אמנם טענה כי השתתפה בסרט ישראלי של נורי חביב, באין מולדת, אולם זה לא הפריע לאנשים הקובעים כאן להתייחס אליה כאל נערה רגילה. יכלתם לראות אותה בכל

פילבה קושינה (בוכבת, מיכאל סטרוגוף) חזתמת אוטוגרפים היצנית היפאנית יצאה

ערב עם מפקי אחר. אין דבר היא עוד תעשה קריירה.

★ ★ ★

"אתה עוד צעיר..."

שוב התפנה מקום ליד אנה. מיהרתי לא להחמיץ את הזדמנות. "היית ר'צה למסור משהו למעריצים הישראליים שלך?" שאלתי. השחקנית בחנה אותי מבעד לעפעץ פים מורדים למחצה ואחר חיכה, ספק ב' עייפות, ספק בחמלה. "אהיה מהעשירי ב' חודש ברומא. גש אלי לאלפן. אומר לך אז מה שתרצה". היא חיכה שוב, הפעם בלצנות. "חבל על הזמן. אתה עוד צעיר, כדאי שתלך לרקוד קצת...".

בניתיים חזר ושב קומאניני. הוא אמר לה משהו באיטלקית וראיתי כי רוח לה.

"להתראות ברומא", אמרה לי והושיטה את ידה. היא העיפה עוד פעם מבט לעבר האולם הרעש ומיהרה לדלת צדדית. הם נוסעים לוונציה. אנה מתגוררת שם אצל קרוב משפחה, אמרה לידי עתונאית אמ'ריקאנית.

הריקדים באולם עצמו לא שמו לב. לגבר הם אנה מאניני היא שם שצריך לכבדו בתחילת הבנקט, אחר כך אפשר לרקוד גם בלעדיו. ולמי שנשאר כה, עשה זאת במרץ רב.

הראיון שלי עם אנה מאניני הסתיים לפני שהתחיל. אין דבר: אוכל לספר ביש'ראל כי לחצתי את ידה.

★ ★ ★

סרטים, סרטים, סרטים

הפסטיבל כמובן נמשך כסדרו. אנו צרפים ברט אחו' אחרי-הצהרים ובסרט אחד או שניים בערב. הנהגת הפסטיבל הכינו לנו מבצע קולנועי מעניין: במשך עשרת ימי הפסטיבל הוצגו בפני חובבי סרטים שתי סדרות — אחת מסרטיו היש'נים של קארל דואייר, אמן הבד הדגני ואחת מסרטיו צ'פלין. במסגרת סידרה זו נכלל לראות, נוסף על סרטיו הקצרים של צ'פלין אף את הקוסם, הבחלה לז'ה והדיק'סאטור הגדול.

לרשות עתונאי הפסטיבל עומד חופו ה'זהוב של ליווד החוציאני והקאנו המפורסם. אלא שאנו כל כך עסוקים בראיית סרטים, נגישות עם כוכבים ומפקי סרטים, והש'תתפות בבנקטים שנים שכמעט ואיננו יכולים להנות מכל זאת. מיא — גם בישראל של ים.